

РЕШЕНИЕ

№ 4755

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4019** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, подадена чрез процесуален представител юрк. Р. Т. срещу РЕШЕНИЕ от 02.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 13547/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречение с материалния закон. Изложени са твърдения, че в протеклото административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили пълноценното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Фактическото описание на нарушенията е пълно и ясно, станало е абсолютно разбираемо за нарушителя, който се е защитавал срещу него, както в административното производство, така и в съдебната фаза. Датата на извършване на нарушенията е правилно определена и няма ограничение момента на плащането по фактурата да съвпада с нейното издаване.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 02.03.2021г. на СРС, НО, 96-ти състав по нахд № 13547/2020г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № НП-13-508-18/03.04.2020г.

Ответникът- [фирма], представлявано от Ц. Д. Д., в хода на съдебния процес се

представлява от юрк. Р. К., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни правни съображения в защита на правилността на акта са развити в депозираните по делото на 18.06.2021г. писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 02.03.2021г. по нахд № 13547/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав е отменил наказателно постановление /НП/ № НП-13-508-18 от 03.04.2020г., издадено от изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на основание чл.221 ал.2 от Закона за здравето /ЗЗ/ на [фирма] са наложени 10 имуществени санкции в размер на по 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева за извършени нарушения по чл.86 ал.1 т.1 във вр. чл.81 ал.2 т.4 от ЗЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. К. К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса са били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липсата на конкретно описание на вмененото нарушение, както и не била правилно посочена датата на извършване на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав.

При вярно установената фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция намира, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав правилно е приложил материалния закон. Не е налице въведеното отменително касационно основание по см. на чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 от НПК във вр.чл.63 ЗАНН.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата.

Споделя се и окончателния правен резултат за отмяна на наказателното постановление № НП-13-508-18/03.04.2020г., по следните съображения:

По делото не е налице спор по фактите: Въз основа на издадена заповед от 28.08.2019г. на изпълнителен директор на ИА“Медицински надзор“ е била извършена проверка на [фирма], която е започнала по повод изпратено писмо изх. № 96-00-325/22.08.2019г. от НЗОК. Проверени са 10 истории на заболявания на пациентите Д. С. С., К. И. И., Л. А. Б., А. Г. П., К. Б. Б., А. А. Й., Г. Г. В., М. Д. М., П. Х. Г. и М. Б. Б.. Установено е било, че през м.02.2019г. всички пациенти са заплатили суми за административни и финансови услуги на здравното заведение, които не попадат в обхвата на допълнителни услуги по чл.2 ал.3 и чл.24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Прието е, че [фирма] е изискало и получило без правно основание суми от тези лица за административни и финансови услуги, с което е нарушен чл.86 ал.1 т.1 от ЗЗ във вр. чл.81 ал.2 т.4 от ЗЗ. В тази връзка е бил съставен АУАН № А-13-508-18/15.01.2018г. от П. К. К..

Имуществената отговорност на [фирма] е ангажирана, като на основание чл.221 ал.2 33 са му наложени 10 имуществени санкции, всяка в размер на сумата от 1 500.00 лева.

На първо място, касационната инстанция не възприема изводите на първостепенния съд, че неправилно като дата на извършване на нарушението е посочена датата на издаване на фактурата, а следвало да се посочи датата на плащане. В случая доколкото нарушението е такова, касаещи икономическите права на пациента и незаконосъобразното включване на разходи за финансови и административни услуги, то правилно е посочена датата на фактурата като дата на нарушението, тъй като именно с начисляването на тези разходи във фактурата са накърнени правата на пациентите.

На второ място, настоящата касационна инстанция счита, че правилно е прието от СРС, НО, 96-ти състав наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочените като нарушени разпоредби на чл.86 ал.1 т.1 33 във вр. чл.81 ал.2 т.4 от 33 са общи и те не съдържат конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена. Тези норми представляват правни принципи, не включват задължения за лечебните заведения, следователно не могат да бъдат нарушени поради своето естество и не могат да породят административно-наказателна отговорност сами по себе си.

От актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл.24а ал.1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Тази разпоредба се отнася именно до допустимите допълнителни услуги, които могат да получат пациентите, а това са:

1. подобрени битови условия - самостоятелна стая, в цената на която се включват всички допълнителни битови условия, със или без придружител по желание на пациента;

2. допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в лечебното заведение, извън осигурените здравни и общи грижи - самостоятелен сестрински пост, допълнителен помощен персонал, меню за хранене по избор, съобразено със съответния лечебно-диетичен режим;

3. избор на лекар или екип от медицински специалисти.

Включването на други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнителните услуги, да са поискани от лицето, на което се предоставя медицинска помощ в лечебното заведение. Не може да се приеме, че изброените в предварителната план-сметка услуги по „оформяне и обработка на документи“, „статистическа обработка“, "поддръжка на компютърна система и софтуер", "консумативи за административно обслужване", „поддръжка на софтуер на финансово-счетоводна дейност“, „услуги за плащане в брой и/или по банков път“ и „консумативи за финансово обслужване“ действително са поискани, независимо, че съответния пациент се е подписал на документа. Ето защо, така описаните суми за административни и финансови услуги, за които са издадени и съответните фактури представляват нарушение именно на горепосочената норма от Наредбата. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се заплащат от пациентите, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнителните услуги по чл.24а от Наредбата.

Едновременно с това обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Не са спазени изискванията на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенният съд да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221 ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 02.03.2021г. на СРС, НО, 96-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. Р. К., които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.03.2021г., постановено по нахд № 13547/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Ц. Д. Д., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63 ал.5 във вр. ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.